

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011446
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619011446.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom 30. júna 2020 prejednal odvolanie obžalovaného B. P., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/101/2019-2018 z 30.3.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného B. P. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/101/2019-2018 z 30.3.2020 bol obžalovaný B. P. uznaný za vinného, že:

1./ B. P. po vzájomnej dohode spolu s M. I. dňa 20.9.2013 asi o 00.15 hod. na účelovej komunikácii vedúcej cez Vyšné Malatíny, okres Liptovský Mikuláš oproti Magura Village odzadu pristúpili ku B. C., nar. XX.X.XXXX, ktorý vykonával práve obchádzku Magura Village a Hotela Sojka, kde pracoval ako strážnik v spoločnosti Sojka s. r. o., so sídlom v Malatínach, B. P. aj M. I. boli oblečení v tmavom oblečení a na hlavách mali čierne kukly, B. P. ho udrel drevenou palicou, kde po týchto úderoch B. C. spadol na zem, po tomto ho obidvaja odtiahli vedľa cesty, kde ho zložili na zem, prikázali mu, aby bol ticho, lebo B. C. volal o pomoc, M. I. mu lepiacou páskou obviazal ústa a spútal mu ruky prekřížené za chrbtom, potom ho odtiahli na druhú stranu cesty za kríky, kde ho opäť násilím zvalili na zem, tu mu zviazali lepiacou páskou aj nohy a kázali mu nech je ticho, že sa mu nič nestane, pričom B. P. mal v rukách drevenú palicu, po čom B. P. spolu s M. I. odišli po hlavnej ceste smerom k Hotelu Sojka, po asi 5 minútach sa B. P. vrátil k zviazanému vrátnikovi a pýtal si od neho kľúče od recepcie Hotela Sojka, na čo mu on povedal, že kľúče nemá, že má len čip, po tomto ho P. prehľadal, kde vo vrecku bundy mu našiel len jeho mobilný telefón, ktorý mu zobral, zahodil ho a z miesta odišiel, a v čase o 00.23 hod. B. P. spolu s M. I. prišli ku budove recepcie Hotela Sojka, kde B. P. prineseným železným pajserom vypáčil vchodové dvere v oblasti zámku, ktoré poškodili, obidvaja vošli do vnútra recepcie, kde spoza pultu zo skrine odcudzili 2 ks železné mini trezory o rozmere 35x25x20 cm, v ktorých sa nachádzala tržba z pokladne a augustová tržba z Magura Village, taktiež sa vlámali aj do druhej skrine, kde poškodili kovanie a visiaci zámok, a následne si trezory odniesli, a z recepcie odišli o 00.30 hod. ku blízkemu potoku, kde spoločne odcudzené trezory otvorili a v týchto sa nachádzalo 8 300,- Eur a dva občianske preukazy, po tomto si tieto peniaze spoločne rozdelili na polovicu, trezory a občianske preukazy zahodili do potoka a z miesta utiekli, každý do miesta svojho trvalého bydliska, pričom týmto konaním spôsobili spoločnosti SOJKA s.r.o., so sídlom Malatíny č. 104, okres Liptovský Mikuláš, IČO: 360 393 14, škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške najmenej 8 300,- Eur, dvoch trezorov vo výške 300,- Eur a škodu poškodením vo výške najmenej 120,- Eur, pričom pri prepade B. C., nedošlo k jeho zraneniu, ani mu žiadna iná škoda nevznikla,

2./ B. P. spolu s M. I., po vzájomnej dohode, že olúpia Z. U. v M., dňa 23.12.2014 v skorých ranných hodinách prišli ku rodinnému domu č. XX v obci M., ktorého vlastníčka je Z. U., nar. XX.X.XXXX, obaja

sa maskovali tmavým oblečením a na hlavách mali čierne kukly, M. I. ostal strážiť pred domom, či nepôjdu policajti a B. P. prišiel ku vchodovým dverám domu, tu rozbil okno na vchodových dverách, otvoril si dvere, vošiel do kuchyne na prízemí, kde spala Z. U., zobudil ju so slovami „dávaj peniaze, kde máš peniaze“, pritom jej svietil baterkou do očí, po tom, ako sa posadila, začal ju drevenou latou biť po hornej časti tela, hlavne po rukách, stále od nej pýtal peniaze, následne sa postavila a chcela sa brániť a preto ju viackrát opätovne bil latou po rukách a hornej časti tela, keď Z. U. spadla na posteľ, chytil ju za nohy a zhodil z postele na zem, kde jej zviazal ruky a nohy lepiacou páskou, stále od nej požadoval peniaze, následne prehľadával celý dom a hľadal peniaze, v dome našiel najmenej 350,- Eur v rôznych bankovkách, 1 ks tenkej zlatej retiazky na krk, 1 ks hrubej zlatej retiazky na krk so srdcovými očkami, 1 ks zlatej retiazky na krk s prívieskom znamenia baran, 1 ks zlatého hrubšieho prsteňa s červeným očkom, 1 ks zlatého tenšieho prsteňa s červeným očkom, ktoré mala Z. U. uložené v šperkovnici na sekretariáte v obývačke, následne prišiel B. P. za poškodenou Z. U. do kuchyne, kde bola menovaná stále zviazaná, tu jej kázal si dať dole náušnice, ktoré boli zo zlata s červeným očkom a z miesta utiekol, kde po tomto skutku prišiel ku T., ktorý strážil pred domom, tu mu P. dal 100,- Eur a dva zlaté prstene s červeným očkom, ktoré z domu ukradol, po čom sa každý z nich vybral do miesta trvalého bydliska, po chvíli sa Z. U. podarilo pomocou noža prerezať putá a utiecť zo svojho domu a privolať pomoc, čím Z. U. spôsobili poranenie sleziny II. až III. stupňa, trieštivú zlomeninu pravej lakťovej kosti, zlomeninu VIII. až X. rebra vľavo, pomliaždenie pravej hornej končatiny s krvnými výronmi, pomliaždenie ľavého ramena, predlaktia a ruky s krvným výronom a pomliaždenie dolnej pery s krvným výronom, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 8 týždňov, a odcudzením finančnej hotovosti jej spôsobili škodu vo výške 350,- Eur, zlatých predmetov vo výške 437,94 eura a poškodením zariadenia vo výške 89,- Eur,

3./ po predchádzajúcej spoločnej dohode, prišli B. P. a M. I. dňa 6.12.2014 asi o 05.00 hod. osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot 405 GLD, ev. č. LM 755 CH, ktoré používal B. P., k rodinnému domu č. XXX v obci L., okres P., kde si dali rukavice a na hlavy si nasadili kukly podomácky vyrobené s otvormi na očiach, ktoré zabezpečil B. P. a preskočili oplotený pozemok rodinného domu, prišli k plastovému oknu vedúcemu do kuchyne, ktoré B. P. vypáchil prineseným pajsrom a vošli do kuchyne, pohybovali sa po dome, kde v jednej izbe našli spiacu V. Z., nar. XX.X.XXXX, ktorú pri svetle baterky zobudili a prinútili, aby vstala z postele a požadovali od nej peniaze, V. Z. sa pokúsila kričať a začala sa brániť a vtedy jej niektorý z nich strhol z uší zlaté náušnice, následne ju B. P. strčil do stoličky, pričom spadla na zem, M. I. ju na zemi pritlačil, držal ju nohou k zemi a pridržal jej ústa, aby nekričala a strážil ju, medzitým B. P. chodil po dome a hľadal peniaze, v perinaku, v peňaženke, v izbe, v kredenci v kuchyni našiel finančnú hotovosť spolu vo výške 1 200,- Eur, po chvíli sa vrátil k M. T. ktorému povedal „mám“ a obaja odišli cez vchodové dvere, v ktorých bol kľúč, V. Z. po tom, ako obidvaja z domu odišli, v strachu vybehla z domu von ukryť sa k susedom, uvedeným konaním B. P. a M. I. spôsobili V. Z. krvný výron ľavého ramena, zlomeninu bázy stredného článku IV. prsta vpravo, pomliaždenie v oblasti ľavého bedra a pomliaždenie driekovej oblasti vpravo, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 5 týždňov, škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 900,- Eur a zlatých náušnic vo výške 199,73 eura a jej synovi B. Z., spôsobili škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 300,- Eur,

4./ po predchádzajúcej spoločnej dohode, B. P. a M. I. prišli dňa 3.10.2012 asi o 23.30 hod. osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot 405 GLD, ev. č. LM 755 CH, ktoré používal B. P., k obci E., kde vozidlo zaparkovali na hlavnej ceste a pokračovali ďalej peši, pričom mali so sebou baterky, boli oblečení v tmavom oblečení, dali si na ruky pracovné rukavice a na hlavy si nasadili kukly podomácky vyrobené s otvormi na očiach a ústach, ktoré zabezpečil B. P. a preskočili oplotený pozemok rodinného domu v obci E. č. XX, v ktorom v tom čase bývala V. V., nar. XX.XX.XXXX, kde M. I. zostal pred rodinným domom, kde dával pozor, B. P. sa nezisteným spôsobom cez okno špajze o rozmeroch 40x40 cm dostal dnu do domu, a v dome otvoril okno na obývacej izbe, aby počul, keby ho M. I. varoval, následne B. P. z priestorov domu odcudzil mobilný telefón zn. Nokia 3110, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX a fľašu medoviny, zo schodišťa odcudzil jelenie parožie s lebkou, z peňaženky, ktorá bola v kabelke v chodbe na vešiaku odcudzil 20,- Eur, pričom veci vyniesol cez dvojkrídlové okno v obývačke von z domu, čím spôsobili V. V., škodu odcudzením vo výške 120,- Eur, následne B. P. znova vošiel do domu v obci E. č. XX, vyšiel na poschodie rodinného domu do spálne, kde v tom čase spala V. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorú chytil za pyžamo, na čo sa zobudila, svietil jej baterkou do očí a sústavne jej opakoval „daj peniaze, daj peniaze, lebo ťa zabijem“, chytil ju rukou za pyžamo v oblasti hrudníka, postavil ju na nohy a stále po nej kričal „daj peniaze, lebo ťa zabijem“, V. V. mu povedala, že „zabi ma, ja peniaze nemám“, na čo ju strčil rukami do radiátora, až spadla na zem, postavila sa, ale znova ju strčil a stále po nej kričal a pýtal

od nej peniaze, potom mu V. V. povedala, že dole má peňaženku, kde je kreditná karta, následne zišli spolu do kuchyne, kde z peňaženky V. V. vybrala kreditnú kartu k účtu č. A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného vo Z., Q., na jej zosnulého manžela V. V., B. P. na ňu kričal, nech dá aj PIN kód, na čo V. V. vybrala papierik z peňaženky s napísaným PIN kódom, ktorý jej z ruky vytrhol a vyšiel na chodbu, kde strhol vnútornú žalúziu pred dverami, odomkol si dvere a vybral kľúč, ktorým poškodenú zamkol zvonka a spolu aj s M. I., ktorý po celý čas stál pred domom a dával pozor, utekali smerom k odparkovanému vozidlu, sadli do auta, kde sa dohodli, že idú do bankomatu vybrať peniaze, vozidlom išli smerom do Ružomberka, kde sa po ceste zastavili a do Váhu zahodili kukly aj rukavice, následne prišli dňa 4.10.2012 do Ružomberku, kde v čase od 00.16 hod. do 00.20 hod. z bankomatu A. A., Q. č. 003411 v Ružomberku, Podhora 51, obchodné centrum Adria, vykonali tri neoprávnené výbery spolu vo výške 460,- Eur a pokúsili sa dvakrát o neoprávnený výber v celkovej sume 2 870,- Eur, pričom bankomat kartu o 00.42 hod. zadržal a následne obaja odišli autom domov, čím V. V. spôsobili pomliaždenie hrudníka vpravo s následným rozvojom hematómov na oboch prsníkoch, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 10 dní a odcudzením finančných prostriedkov z účtu jej spôsobili škodu vo výške 460,- Eur,

5./ po predchádzajúcej spoločnej dohode, B. P. a M. I. prišli okolo polnoci zo dňa 28.4.2015 na deň 29.4.2015 osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot 405 GLD, ev. č. LM 755CH, ktoré používal B. P., do obce Liptovský Michal, kde vozidlo odparkovali, následne prešli peši k rodinnému domu v obci L. E. č. XX, okres Ružomberok, ktorého vlastníkami sú E. V., nar. XX.X.XXXX a U. V., nar. XX. X. XXXX, pričom boli oblečení v tmavom oblečení, dali si na ruky pracovné rukavice a na hlavy si nasadili kukly podomácky vyrobené s otvormi na očiach, ktoré zabezpečil B. P. a preskočili oplotený pozemok rodinného domu, prišli ku garáži, ktorú otvoril M. I. tak, že potiahol dvere a tie sa otvorili, odkiaľ vzali drôt, drevené palice a železnú sekerku, potom nezisteným spôsobom vošli aj do drevárne, ktorú prezreli, ale nič odtiaľ nevzali, následne prišli ku prvým vchodovým dverám, ktoré B. P. rozbil nezisteným predmetom, otvorili si dvere z vnútra kľúčom, ktorý bol v zámke a rovnakým spôsobom rozbili a otvorili si aj druhé vchodové dvere a vošli do rodinného domu, so zasvietenými baterkami vyšli na poschodie domu do spálne, kde v tom čase spali manželka E. V. a U. V., ktorí im povedali, čo tam robia, že majú ísť preč, E. V. prišiel k jednému z nich, ktorému chcel stiahnuť z hlavy kuklu, ale ten ho strčil až spadol na zem, následne oboch manželov zviazali prineseným tenkým kovovým drôtom a kravatami, čo našli v spálni v skrini, pričom N. V. zviazali len ruky a U. V. zviazali ruky aj nohy a obom povedali, že „dajte peniaze a nič sa vám nestane“, obidvaja prehľadávali dom na poschodí aj na prízemí, pričom v spálni zo skrine a v kuchyni z peňaženky odcudzili finančnú hotovosť vo výške 5 200,- Eur, zlatý náramok, 2 ks zlatých obrúčok, zlatý prsteň, pár zlatých náušnic a zlatý prívesok, všetko v hodnote 739,70 eura a odišli z domu preč a E. a V. a U. V. nechali zviazaných v dome, čím im spôsobili škodu odcudzením vo výške 5 939,70 eura, škodu rozbitím skla na vchodových dverách vo výške 9,37 eura, E.ovi V. spôsobili podkožný krvný výron v oblasti pravého lakťa, čo ho obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 5 dní a U. V. spôsobili pomliaždenie ľavého ramena s podkožným krvným výronom šírky 18 cm, pomliaždenie pravého pleca s podkožným krvným výronom s priemerom 8 cm, hematóm na ľavom prsníku veľkosti 8x3 cm a odreninu chrbta pravej ruky, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 10 dní,

6./ po predchádzajúcej spoločnej dohode B. P. a M. I., prišli dňa 18.4.2015 asi o 22.00 hod. osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot 405 GLD, ev. č. LM 755 CH, ktoré používal B. P., k rodinnému domu v P. - K. O., Z. M. č. XXXX/XXA, kde si dali rukavice a na hlavy si nasadili podomácky vyrobené kukly s otvormi na očiach, ktoré zabezpečil B. P. a preskočili oplotený pozemok rodinného domu, prišli k pootvorenému plastovému oknu na vetranie pod schodiskom, ktoré M. I. nezisteným spôsobom otvoril a obaja vošli do chodby domu, následne v dome vypli elektrické ističe a vošli do miestnosti, kde bol B. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorého B. P. udrel prinesenou drevenou palicou tak, že poškodený spadol na zem a obaja kričali po ňom, nech dá peniaze, že sa mu nič nestane, následne poškodenému M. I. zviazal nohy prinesenými PVC sťahovacími jednorazovými páskami a B. P. začal prehľadávať miestnosť, ako to B. M. videl, povedal im, že v peňaženke vo vrecku má 20,- Eur, ktoré zobral B. P., nakoľko pokračovali v prehľadávaní domu, povedal im, že má ešte 500,- Eur odložené na uhlie, ktoré vzal M. I., B. M. ich žiadal, aby z domu odišli, napriek tomu pokračovali v prehľadávaní domu, pričom zo stola mu zobrali 1 ks hodiniek nezistenej značky, 1 ks sklápací nôž, rôzne presne neurčené potraviny, 1 ks mobilný telefón zn. Nokia (s užívateľským číslom XXXXXXXXXX), z police ďalšie 2 ks mobilných telefónov zn. Nokia (bez SIM kariet), všetko nezistených výrobných čísiel, z vedľajšej miestnosti B. P. zobral maskáčový ruksak, do ktorého vložil mikrovlnku nezistenej značky a výrobného čísla a následne z domu odišli, pričom B. M.

nechali zviazaného na zemi a uzamknutého v miestnosti, čím B. M. spôsobili zlomeninu ľavej strednej časti ramennej kosti s posunom, ktorá by ho obmedzovala v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 4 mesiacov, škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 520,- Eur, a odcudzením 1 ks hodínok neurčenej značky, 1 ks sklápacieho nožika, presne neurčeného množstva potravín, 3 ks mobilných telefónov zn. Nokia, 1 ks maskáčového ruksaku, 1 ks mikrovlnky škodu vo výške 104,34 eura,

čím spáchal v bodoch 1/ až 6/ pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), c), d), ods. 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v bodoch 2/, 3/, 5/, a 6/ pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v bode 4/ prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Za to bol podľa § 188 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na dobu 18 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. zák. súd poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Allianz - Slovenskú poisťovňu, a.s., spoločnosť SOJKA s.r.o., Z. U., V. Z., B. Z., V. V., U. V. a T. M. a odkázal s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 30.3.2020 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva na podanie odvolania. Obžalovaný prehlásil, že podáva odvolanie voči všetkým výrokom vyhláseného rozsudku a zároveň aj voči konaniu, ktoré vyhlásenému rozsudku predchádzalo.

Dňa 12.5.2020 súdu prvého stupňa boli doručené dôvody odvolania obžalovaného, podané prostredníctvom obhajcu, v ktorých sú uvedené nasledovné argumenty:

„V súvislosti s odôvodnením môjho odvolania zahláseného na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2020 na súde prvého stupňa chcem uviesť, že sa pridžmam všetkých skutočností a dôvodov uvádzaných mojím obhajcom v jeho záverečnej reči, rovnako aj skutočností a dôvodov uvádzaných mnou samým v mojej záverečnej reči. Naďalej trvám na tom, že som skutky kladené mi za vinu, a za ktoré som bol Rozsudkom prvého stupňa neprávom odsúdený, nespáchal, ich spáchanie mojou osobou mi nebolo riadne a preukázateľne dokázané.

Súd prvého stupňa v odôvodnení jeho Rozsudku konštatoval, že hodnotiac všetky dôkazy získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že skutky a ich jednotlivé čiastkové útoky zo dňa 03.10.2012, 20.09.2013, 06.12.2014, 23.12.2014, 18.04.2015 a 29.04.2015, ktoré sú popísané vo výrokovej časti Rozsudku sa stali, a dopustiť som sa ich mal ja, keď som svojím konaním mal naplniť všetky znaky skutkovej podstaty trestných činov uvádzaných vyššie, za ktoré som bol odsúdený.

Súd prvého stupňa vychádzal pri svojom rozhodovaní a hodnotení dôkazov predovšetkým z výpovede spoluobžalovaného M. T., ktorá ma mala usvedčovať. Spoluobžalovaný M. I. podľa súdu prvého stupňa mal jasne a presne popísať podiel na konaní, spôsob účasti na stíhaných skutkoch ako aj účasť mojej osoby na nich.

V tejto súvislosti opätovne dávam do pozornosti odvolaciemu súdu motív konania spoluobžalovaného M. T., ktorý jednoznačne spočíval v úmysle privodiť si takouto výpoveďou miernejší trest aj vzhľadom k skutočnosti, že už je toho času vo výkone trestu a je súčasne stíhaný aj pre iné trestné skutky. Pokiaľ sa súd prvého stupňa stotožnil s odôvodnením spoluobžalovaného M. T. týkajúceho sa vysvetlenia, prečo až s takým časovým odstupom začal vypovedať o skutkoch spred niekoľkých rokov, ktoré som mal spáchať spolu s ním, tak tu opätovne uvádzam (rovnako ako aj v mojich výpovediach v prípravnom konaní, súdnom konaní ako aj v mojej záverečnej reči), že toto jeho odôvodnenie je účelové a hlavne sa nezakladá na pravdivých skutočnostiach.

Pokiaľ súd prvého stupňa v jeho odôvodnení v Rozsudku uvádza, že výpoveď spoluobžalovaného M. T. je dôkaz ako každý iný a každý ďalší dôkaz vykonaný v tomto trestnom konaní, tak súčasne k tomu dodáva, že prihliadal aj na jeho vnútornú súladnosť (zhodnosť výpovedí v každom štádiu trestného konania). Tu preto súd prvého stupňa podrobil skúmaniu výpovedí spoluobžalovaného M. T. v

súvislosti s mojimi námietkami, keď tvrdil, že viaceré z mojich námietok boli vyvrátené inými dôkazmi alebo rozpormi v mojich vlastných výpovediach. K tomuto uvádzam, že súd prvého stupňa nevyhodnotil komplexne všetky svedecké výpovede v nadväznosti na moje tvrdenia. Preto sa mu javili niektoré tvrdenia ako rozporné a boli súdom prvého stupňa vyhodnotené v môj neprospech. Rovnako som toho názoru, že súd prvého stupňa ako aj orgány činné v trestnom konaní vo fáze prípravného konania nedostatočne skúmali a vyšetrovali jednotlivé čiastkové útoky uvádzané v bodoch 1./ až 6./ výrokovej časti Rozsudku, ktorých som sa mal dopustiť spolu so spoluobžalovaným M. I.. Som toho názoru, že napriek rozsiahlemu zdôvodneniu Rozsudku a len samotnej výpovede spoluobžalovaného M. I. a nebolo spoľahlivo preukázané, že som sa týchto čiastkových útokov mal dopustiť ja alebo v spolupáchateľstve s M. I.. Ako exemplárny príklad uvádzam čiastkový útok uvedený v bode 2./ výrokovej časti Rozsudku v súvislosti s poškodenou Z. U.. Súd prvého stupňa napriek jej výpovedi v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa, ďalej napriek výsledkom samotnej rekognície ako aj skutkovým okolnostiam spáchaného skutku, dospel vo svojich vyhodnoteniach a záveroch, že skutok som mal spáchať ja a to spôsobom uvedeným a popísaným spoluobžalovaným M. I.. Preto si dovoľujem dať do pozornosti odvolaciemu súdu obsahy zápisníc z výsluchov mojej osoby, spoluobžalovaného M. T. a poškodenej Z. U. vrátane výsledkov rekognície z prípravného konania (ktorú súd napriek jej výsledku interpretoval tak, že poškodenou bola opoznaná moja osoba). Rovnako tak v tejto súvislosti spochybňujem výsledky dokazovania orgánmi činnými v trestnom konaní aj v ostatných čiastkových útokoch a týmto žiadam odvolací súd, aby ich v rámci odvolacieho konania opätovne preskúmal a vyhodnotil v zmysle toho, či som vinný z ich spáchania a či som sa ich mal aj skutočne zúčastniť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhujem, aby odvolací súd napadnutý Rozsudok zrušil a oslobodil ma v bodoch 1./ až 6./ spod obžaloby podľa ust. § 285 písm. c) Trestného poriadku.“

Dňa 22.5.2020 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie poškodenej Z. U. k odvolaniu obžalovaného, v ktorom uviedla:

„Trvám na svojej výpovedi - u mňa P. vôbec nebol, len I.. Zoberte toto na vedomie.“

Dňa 25.6.2020 krajskému súdu bolo doručené doplnenie dôvodov odvolania obžalovaného, podané elektronicky prostredníctvom obhajcu, v ktorom sú uvedené nasledovné argumenty:

„Čo sa týka podanej obžaloby voči mne, mám za to, že práve vykonaným rozsiahlym dokazovaním nebola preukázaná jednoznačne a bez pochybností moja vina, resp. nebolo preukázané, že všetky skutky, ktoré sa mi podľa obžaloby kladú za vinu som mal spáchať ja. Obžaloba uvádza a v záverečnej reči prokurátor na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2020 uviedol, že podstatnou okolnosťou a dôkazom usvedčujúcimi moju osobu zo spáchania týchto skutkov, bola výpoveď spoluobvineného M. T., pričom jej pravdivosť odvodzuje nielen prokurátor, ale i prvostupňový súd v odôvodnení jeho Rozsudku z toho, že bola podstatná, alebo vo svojich častiach a výpovediach logická, keď mala zapadať aj do kontextu výpovedí poškodených a v konečnom dôsledku tým, že spoluobvinený M. I. takto vypovedal, privodil sám sebe aj trestné stíhanie. Nestotožňujem sa s uvedeným hodnotením a závermi vyplývajúcimi z rozsiahleho dokazovania, tak ako ich vyhodnotil i prvostupňový súd, keď vina spoluobvineného M. T. a jeho účasť na skutkoch kladených mu za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš vyplýva práve aj z iných svedeckých výpovedí, a to predovšetkým svedkyne M. U., C. L., T. J., N. J., ktorým sa mal spoluobvinený M. I. zdôveriť o skutočnostiach, že skutky kladené jemu a mne za vinu aj spoluobvinený M. I. vykonal. Rovnako tak ďalej poukazujem na skutočnosť, že spoluobvinený M. I. začal vypovedať proti mojej osobe v podstate viac ako pred rokom a pol s veľmi dlhým, niekoľkoročným odstupom od spáchania skutkov kladených mi za vinu a na čo chcem zdôrazniť a upriamiť pozornosť odvolacieho súdu, bolo to v situácii, keď sa spoluobvinený M. I. už nachádzal vo výkone trestu a práve týmto priznaním sa podľa môjho názoru snažil privodiť si výhodnejší trest v situácii, keď je stíhaný ešte aj za iné skutky a je tu veľký predpoklad, že mu bude ukladaný ďalší trest. Čo sa týka tvrdenia obžaloby a následného vyhodnotenia dôkazného stavu prvostupňovým súdom, že výpoveď spoluobvineného M. T. zapadá do kontextu a výpovedí poškodených, som jednoznačne toho názoru, že uvedené sa nezakladá tak úplne na pravde, resp. že takéto hodnotenie nemožno bez výhrad a pochybností jednoznačne prijať. V tejto súvislosti poukazujem predovšetkým na úkony s poškodenou Z. U. (skutok lúpeže zo dňa 23.12.2014 v Obci M.) vykonané v prípravnom konaní, ktorá síce v prvej fáze rekognície „in natura“ opoznala moju osobu, avšak neskôr svoj názor

zmenila a tvrdila po vykonaní ďalších opoznávacích úkonov, že osoba, ktorá mala byť v inkriminovanú dobu v jej dome a vykonať lúpež nebola moja osoba, ale osoba spoluobvineného M. T.. Rovnako takéto tvrdenie zopakovala aj počas hlavného pojednávania a svojej výpovede dňa 10.02.2020, keď súdu aj zrozumiteľne vysvetlila, že po skutku opustila rodinný dom hlavným vchodom, kde v zmysle obžaloby práve pred hlavným vchodom rodinného domu mal strážiť spoluobvinený M. I.. Toto podľa môjho názoru nezapadá celkom do kontextu, pretože podľa tvrdení poškodenej Z. U., skutok mala vykonať iba jedna osoba a inú osobu poškodená Z. U. nevidela, nemohla potvrdiť, že sa tam nachádzala aj iná osoba, resp. spolupáchateľ. K tomuto skutku už len poznamenávam, že poškodená Z. U. zaslala prvostupňovému súdu jej písomné podanie zo dňa 21.05.2020 označené ako Vyjadrenie k odôvodneniu odvolania zhlásené 30.03.2020, v ktorom poškodená Z. U. výslovne uviedla, že trvá na svojej výpovedi - u nej P. vôbec nebol, len I.. Súčasne žiadala prvostupňový súd, aby zbral toto na vedomie.

V prípade výpovede svedkyne a poškodenej U. V. (skutok lúpeže zo dňa 28.04.2015 v Obci L. E.) takisto v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 10.02.2020 poškodená U. V. s istotou potvrdila, že jednou z dvoch osôb podľa hlasu mal byť mladý muž, nevylúčila však, že osobou druhou mohla byť aj žena. Toto tvrdila poškodená U. V. priamo na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom. Už len z týchto dvoch výpovedí poškodených osôb vyplýva, že jednak výpovede spoluobvineného M. T. ako spolupáchateľa, rovnako ako aj formulácie skutkov, ktorých sa mal dopustiť spolu s mojou osobou v zmysle popisu uvedeného v obžalobe nezapadajú do seba.

Pokiaľ si môžem dovoliť upriamiť pozornosť na výpovede spoluobvineného M. T., ktorých bolo v prípravnom konaní vykonaných niekoľko, tak ten vždy na začiatku výpovede kvetnato a veľmi detailne popísal samotnú prípravu na vykonanie skutku, kde vždy označil za spolupáchateľa svoju osobu, avšak následne pri kladení otázok obhajoby spoluobvinený M. I. vždy znervóznel a na otázky môjho obhajcu reagoval s tým, že ich už nevie zodpovedať z dôvodu časového odstupu, že to už bolo dávno, že sa obhajoba pýta na prílišné detaily. Dávam v tejto súvislosti taktiež do pozornosti vykonanú konfrontáciu medzi spoluobvineným M. I. a mnou, ktorá bola vykonaná v Ústave na výkon trestu Žilina, a ktorá spočívala a bola viac menej vzájomnou hádkou medzi nami a tým, že spoluobvinený M. I. na moje otázky ako aj otázky obhajoby nechcel alebo nevedel odpovedať.

Pri vyhodnocovaní dôkazov chcem ďalej upriamiť pozornosť odvolacieho súdu aj na fakt, že samotný spoluobvinený M. I., ja, moja manželka a M. U., ako aj T. J. potvrdili fakt, že zo strany príslušníkov NAKA, či už pred vznesením obvinenia voči spoluobvinenému M. T. a mne zo skutkov týkajúcich sa tejto trestnej veci, tak aj počas samotného podania obžaloby za účelom, aby nejakým spôsobom sme poskytli informácie na jedného alebo druhého spoluobžalovaného, resp. aby sme vyťažovali iné tretie osoby, čím nás nabádali ku spolupráci výmenou za miernejšie tresty v prípade odsúdenia. Tieto skutočnosti popísané vo vyššie uvedených odsekoch prvostupňový súd podľa môjho názoru neposúdil v ich vzájomných súvislostiach a teda ich aj nesprávne vyhodnotil.

Z výpovedí spoluobvineného M. T., ktoré majú usvedčovať mňa zo spáchania trestnej činnosti spolu s ním, chcem poukázať na ďalšiu skutočnosť. Z výpovedí už vyššie spomínaných osôb, či už svedkov alebo aj samotných obžalovaných vyplýva, a to nezávisle medzi jednotlivými osobami, že spoluobvinený M. I. mal páchať trestnú činnosť minimálne s nasledujúcimi osobami označenými ako C., R., V. O., M. U., T. J.; na záver som bol uvádzaný ako spolupáchateľ aj ja, keď na moju adresu sa samotná svedkyňa B., ako aj U. vyjadrili, že podľa rečí spoluobvineného M. T. som sa mal dať na všetko nahovoriť. Uvedené je teda v istom rozpore so závermi vykonaných psychologických vyšetrení mojej osoby a spoluobvineného M. T., keď som toho názoru, že osoba spoluobvineného M. T. sa nejaví úplne osobou podriadenou, zatiaľ čo moja osoba by mala byť vodcovským typom. Som toho názoru, že takéto konštatovanie a vyhodnotenie si osôb nás obidvoch spoluobvinených vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti, by bolo veľmi jednoduché a bez hlbšej analýzy a minimálne voči mojej osobe neúplné a nekomplexné. Som toho názoru, že je ťažko nadobudnúť dojem a presvedčenie, že spoluobvinený M. I. bol tou osobou submisívnou a podriadenou, keď mal páchať dlhodobu trestnú činnosť minimálne s ďalšími piatimi osobami. Takisto poukazujem na fakt dôveryhodnosti svedeckej výpovede M. U., ktorá sama uviedla, že chcela alebo mala robiť alibi pre spoluobvineného M. T. a svedkyňa N. B. uviedla vo svojej výpovedi, „že sa čuduje, že M. U. nie je tiež stíhaná“.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku by mali orgány činné v trestnom konaní vykonávať úkony a dokazovanie jednak v prospech ale i neprospech samotného obvineného. Som toho názoru, že čo sa týka uvedeného trestného konania, tak v prípravnom konaní neboli realizované všetky úkony svedčiace v môj prospech, neboli zohľadňované mnou uvádzané skutočnosti, keď naopak úkony vyšetrovateľa boli vedené jednostranne len v komplexe a rozsahu toho, čo uvádzal spoluobvinený M. I.. Mám za to, že nebolo jednoznačne preukázané, že zo šiestich skutkov, ktoré sú kladené v obžalobe

za vinu mne, páchali vždy tieto skutky dve osoby. Poukazujem na skutok pod bodom 2. obžaloby, a to opätovne na prípad poškodenej Z. U.. V prípade tých skutkov, kde bolo preukázané, že ich mali páchať dve osoby, nebolo podľa môjho názoru dostatočným spôsobom, okrem svedeckých výpovedí poškodených preukazované, či tieto skutky spáchali naozaj dve osoby a ak áno, nebolo zisťované viac o tom, kde, ako a akým spôsobom tieto skutky mali spáchať obžalovaní M. I. a ja, resp. či ich nespáchal spoluobvinený M. I. s inou ako mojou osobou. Zároveň poukazujem aj na prípad a výpoveď M. U. z hlavného pojednávania zo dňa 10.02.2020, kde v súvislosti so skutkom v L. E. zo dňa 28.04.2015 u manželov Z., táto sama uvádzala, že ešte keď sa jednalo „o toto zlato“, mal som ho dať M., málokedy som chodieval k mame do O. E.. Preto tak ako som žiadal senát prvostupňového súdu, žiadam opätovne senát odvolacieho súdu o opätovné prehodnotenie výpovedí svedkov T. J., N. B., M. U., ako aj C. L., keď je pravdou, že tieto osoby sa mali vyjadrovať ku skutkom, ktorých sa mal dopustiť spoluobvinený M. I. spolu s mojou osobou, avšak informácia o tom, že tieto skutky sme mali páchať spolu primárne pochádzajú len od spoluobvineného M. T. alebo M. U.. Čo je však dôležitejšie a dávam do pozornosti odvolacieho súdu je fakt, že v prípade porovnania výpovedí týchto dvoch osôb, sa nezhodujú vždy v tom, ktoré skutky mal spáchať spoluobvinený M. I., či už sám, so mnou alebo s inou treťou osobou.

Rovnako tak poukazujem na ďalšiu skutočnosť, ktorá podľa môjho názoru nebola zohľadnená pri vyhodnocovaní dokazovania, keď spoluobvinený M. I. sa snažil nafingovať jeden zo svojich trestných skutkov tak, že sa ho mal dopustiť môj syn B. P. ml.; rovnako tak som nikde v odôvodnení odvolania prvostupňového súdu nenašiel vysporiadanie sa s tvrdeniami uvádzanými vo výpovediach mojej manželky a môjho syna ohľadne vyhrážania sa spoluobvineného M. T. voči mojej osobe, ktoré mal tieto adresovať, resp. povedať v ich prítomnosti.

Čo sa týka mojich údajných nezrovnalostí v súvislosti so zlatom, ktoré som mal ja údajne predávať, tak k tejto skutočnosti som sa dostatočným a zrozumiteľným spôsobom vyjadril jednak v mojej záverečnej reči ako aj pri výsluchu v konaní pred prvostupňovým súdom a odstránil som akékoľvek rozpory, či pochybnosti, ktoré prezentoval prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ by aj prvostupňový súd mal za preukázané, že som sa mal dopustiť niektorého zo šiestich skutkov kladených mi za vinu podľa obžaloby, tak tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyšetrené, čo sa týka osôb páchatel'ov a okolností ich spáchania a moja účasť na nich bola prisúdená len na základe výpovede spoluobvineného M. T.. Detailnejšie sa prvostupňový súd zaoberal a vysporiadaval len so skutkami lúpeže u poškodených Z. U. v M. zo dňa 23.12.2014, ďalej skutku lúpeže u poškodených manželov Z. v L. E. zo dňa 28.04.2015 a okrajovo aj trestným činom lúpeže zo dňa 20.09.2013 v objekte hotela Sojka v Malatínach, kde rovnako moja účasť na ich spáchaní a vykonaní nebola jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom preukázaná.

V ostatnom sa v plnom rozsahu pridrižiam mojich vyjadrení a skutočností uvedených na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom ako aj v záverečnej reči prezentovanej dňa 30.03.2020.

Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadam, aby ma konajúci súd v zmysle § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora a ostatných poškodených k dôvodom odvolania obžalovaného B. O.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižia dôvodov podaného odvolania a v zmysle týchto dôvodov krajskému súdu navrhol aj rozhodnúť. Uviedol, že je nevinný, nie je si vedomý toho, že by uvedené skutky spáchal spolu s M. I..

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na

chyby, ktoré neboli odvolaním dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (v bodoch 1/ až 6/ pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/, d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v bodoch 2/, 3/, 5/, a 6/ pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v bode 4/ prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný B. P. odvolanie založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby, použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate sa obžalovaný takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Hoci obžalovaný spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu od počiatku popieral, z jeho spáchania je usvedčovaný najmä výpoveďou spoluobžalovaného M. T., ktorý v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní stále v procesnom postavení obžalovaného jasne a presne popísal podiel na konaní a spôsob svojej účasti na stíhanom skutku, ale aj účasti obžalovaného B. O. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že obžalovaný M. I. predtým, než bola na hlavnom pojednávaní dňa 13.1.2020 schválená dohoda o vine a treste, ktorú tento obžalovaný uzavrel s prokurátorom a bol vyhlásený voči nemu odsudzujúci rozsudok, vypovedal v procesnom postavení obžalovaného k celej trestnej činnosti oboch spoluobžalovaných.

Okrem obžalovaného M. T., boli očitými svedkami každého z čiastkových útokov pokračovacieho skutku poškodení. Vzhľadom na to, že páchatelia, ktorí sa trestnej činnosti dopustili, boli dôkladne maskovaní - v tmavom oblečení, na hlavách mali kukly s výrezmi na oči a na rukách mali pracovné, resp. šoférske rukavice, boli poškodení schopní vypovedať len k počtu páchatel'ov, ku konaniu, ktorého sa voči nim dopustili, a vzhľadom na pre poškodených veľmi stresujúci spôsob uskutočnenia lúpeže (prepadnutie v noci, vo vlastnom obydli, náhle prebudenie zo spánku, agresívne konanie s následkami na zdraví a psychike, minimálny slovný prejav zo strany páchatel'ov) a tiež s poukazom na charakteristiky spočívajúce v osobách poškodených (osoby vyššieho veku, choré osoby) nebolo možné, s výnimkou poškodenej Z. U., od poškodených oprávnené očakávať, že by dokázali popísať páchatel'a alebo oboch páchatel'ov takým konkrétnym spôsobom, že by s nimi bolo možné vykonať rekogníciu. Z ich výpovedí je vo všeobecnosti preukázané, že páchatel'ov na základe hlasového prejavu popisovali podľa veku skôr ako mladších mužov, priemernej postavy, s výškou okolo 170-175 cm, ani chudých, ani tučných, bez zvláštnych poznávacích znakov v prejave, poškodený B. M. vyslovil presvedčenie, že mali liptovský prízvuk. Napriek tomu, že na miestach činu boli zaistené viaceré vecné, trasologické a biologické stopy, taktiež použitý policajný pes, výsledky znaleckých skúmaní, ktorým boli podrobené odobraté vzorky zo stôp neboli schopné identifikovať konkrétneho páchatel'a, a to ani obžalovaného M. T. ani obžalovaného B. O. Na základe uvedeného je nutné konštatovať, že žiaden z očitých svedkov (poškodení), okrem poškodenej Z. U., ani výsledky znaleckého skúmania stôp z miest činu nedokázal za páchatel'a skutku výslovne označiť obžalovaného M. T. a B. O. Až na základe výpovede M. T. v prípravnom konaní bolo možné identifikovať druhého páchatel'a trestnej činnosti, ktorá sa v tomto konaní prejednáva.

Výpoveď spoluobžalovaného M. T. ktorý sa k trestnej činnosti v plnom rozsahu priznal, na hlavnom pojednávaní uzavrel dohodu o vine a treste s prokurátorom a na základe jeho výpovede je okrem neho, usvedčený ďalší spolupáchatel' trestnej činnosti, je dôkaz, ako každý iný a každý ďalší dôkaz vykonaný v tomto trestnom konaní a nemožno ho vyhodnocovať bez toho, aby súd neprihliadal na jeho vnútornú súladnosť (zhodnosť výpovedí v každom štádiu trestného konania). Táto výpoveď musí byť zároveň podrobená skúmaniu taktiež v súvislosti s námietkami obžalovaného B. O. a zároveň musel súd skúmať, či nie je v rozpore s ďalšími dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný B. P., namietal viaceré skutkové okolnosti uvádzané obžalovaným I. alebo svedkami. Viaceré z týchto námietok však boli vyvrátené inými dôkazmi alebo rozpormi v jeho vlastných výpovediach.

Obžalovaný P., najprv poprel, že by vôbec mal vedomosť, kto mal byť druhým páchatel'om spolu s I. pri lúpeži v Sojke s tým, že I. sa mu nezdôveroval so všetkými počinmi len o lúpeži u U.. Neskôr tvrdil, že je presvedčený o tom, že minimálne lúpež v Sojke, Z. M. a L. E. spáchal I. spolu s U.. Takéto tvrdenia súd považuje za vylúčené, pretože nielen z výpovede T., U., ale aj E. O., matky obžalovaného bezpečne vyplýva, že I. sa s U. dal dokopy po tom, čo bol druhýkrát prepustený v výkonu trestu, t.j. 4.12.2014, pričom lúpež v Sojke bola spáchaná 20.9.2013, a svedkyňa N. B. tiež potvrdila, že počas lúpeže v Sojke mal I. inú priateľku. I. vysvetlil aj dôvod, prečo chcel od U., aby mu vtedy poskytla alibi a poškodený B. C. vypovedal, že bol prepadnutý dvoma mužmi. Účelové je aj tvrdenie, že v L. E. mala byť druhým páchatel'om žena, ktoré bolo dokazovaním vyvrátené výpoveďou poškodenej V., taktiež skutočnosť, že obaja páchatelia lúpeže vo Z. M. boli muži, bola preukázaná výpoveďou poškodenej M. a O. tom, že ide len o spôsob obrany obžalovaného svedčí pri odstraňovaní rozporov v jeho výpovediach, aj vysvetlenie na hlavnom pojednávaní prečo neuviedol druhého páchatel'a skutku, keď tvrdí, že ním mala byť svedkyňa U., že vtedy nevedel, čo kto o ňom ide rozprávať a čo všetko mu bude naložené.

Jeho výpoveď je značne rozporuplná aj v časti, v ktorej sa vyjadroval k zlatu ulúpenému u poškodených Z. v L. E.. Podľa jeho výpovede mal zlato kúpiť od M. T., ktorý sa ho predtým pokúsil predáť iným osobám (M. K. a M. V.), následne, keď sa mu to nepodarilo, mal ho P. kúpiť za 300,- Eur (výpoveď svedka O.), pred agentom tvrdil, že zaň vyplatil 250,- Eur a napokon sa uspokojil so 100,- Eur, ktoré získal od agenta. Úplne neuveriteľne znie obhajoba obžalovaného, že kradnuté veci, ktoré mal údajne kúpiť za 300,- Eur

s cieľom zisku („má kamarátov, ktorí mu na predaj nosia kradnuté veci“) a pod rizikom trestného postihu, následne predá za tretinu nadobúdacej ceny, čo vedie súd k jedinému logickému záveru a síce, že tieto „kradnuté“ veci získal bezplatne, teda lúpežou. Zároveň tvrdil, že toto zlato držal 2-3 mesiace doma od kúpy, no uvedené tvrdenie vyvrátili objektívne údaje, keď lúpež v L. E. sa stala 29.4.2015, dňa 4.6.2015 ich ponúkal svedkovi C. a 16.6.2015 bol v súvislosti s jeho predajom zadržaný.

Samotný obžalovaný potvrdil výpoveď svedkyne B. o tom, že svedkyňa U. sa s ním po výsluchu mala telefonicky kontaktovať a dohodnúť sa, ako budú vypovedať, pretože policajti o všetkom ešte nevedia, a to v čase, keď on ešte nebol obvinený. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ by sám nemal záujem na krytí trestnej činnosti, bol by takúto aktivitu U. odmietol. V tejto súvislosti je zrejmé, že svedkyňa J.vá si musela zmýliť dobu, kedy telefonovala U. P.ovi, pretože v júni 2019 bol obžalovaný B. P. už vo väzbe, v Liptovskej Sielnici bola vypovedať ku inej trestnej veci (lúpež v K.) a tieto údaje uvádzala už pri svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 25.6.2019. Uvedené nič nemení na fakte, že obžalovaný a svedkyňa U. koordinovali svoje výpovede ohľadne lúpeže v L. E..

V úplnom rozpore s realitou je aj tvrdenie obžalovaného, že poškodená Z. U. vraj opoznala niekoho cudzieho, nie ich, neskôr tvrdil, že ako páchatel skutku mal byť opoznaný práve I., pritom je výsledkami rekognície preukázané, že ako páchatela opoznala práve B. O..

Ku vzájomnému vzťahu s I. obžalovaný vypovedal najprv, že vzťah medzi nimi bol bežný, nič extra, potom tvrdil, že spolu vychádzali dobre dovtedy, kým nepovedal na T. o tom zlate, čo bolo v roku 2015. O tom, aký bol ich vzťah však v skutočnosti svedčia výpovede I.a a závery psychologického posudku u T., z ktorých je zrejmy vzťah citovej naviazanosti T. na O. ako matkinho brata.

Motív spoluobžalovaného M. T. pravdivo vypovedať o okolnostiach spáchania skutku, vysvetlil tým, že po tom, čo ho B. P. označil, ako pôvodcu zlata, pre ktoré bol P. stíhaný za prečin podielníctva, zatiaľ čo M. T. boli vznesené obvinenia pre trestný čin lúpeže aj na základe výpovede B. O., teda sa rozhodol, že pokiaľ má byť potrestaný za túto trestnú činnosť, ktorú nespáchal sám, rozhodol sa vypovedať a usvedčiť aj obžalovaného B. O., hoci to zákonite znamenalo priznať sa a usvedčiť z tejto trestnej činnosti aj seba samého. Na tento motív poukázal v priebehu celého konania. V tomto kontexte je potrebné prihliadať aj na výsledok trestného konania u obžalovaného M. T., keďže mu rozsudkom zo dňa 13.1.2020 bol právoplatne uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, čo u neho znamená situáciu, keď svoje postavenie svojou úplnou výpoveďou a usvedčením obžalovaného B. O. radikálne nezlepšil, práve naopak, aj po uzavretí dohody o vine a treste a pred jej schválením súdom naďalej usvedčoval nielen seba, ale aj obžalovaného B. O. aj napriek tomu, že bol uzrozumený s uložením prísnejšieho súhrnného trestu oproti predchádzajúcemu zrušovanému rozsudku. Z týchto dôvodov motivácia, ktorá by svedčila tomu, že bude vypovedať v neprospech spoluobžalovaného B. O. čím pre seba dosiahne výhodnejšie postavenie v tomto trestnom konaní, teda motiváciu účelovo vypovedať nepravdivo, súd nezistil.

Skutočnosť, že v niektorých detailoch je výpoveď spoluobžalovaného M. T. nepresná, nie je úplne detailná alebo sa v určitých bodoch odkláňa od jeho skoršej výpovede, ešte neznižuje jeho vierohodnosť. Pre tieto nepresnosti existuje vysvetlenie aj v záveroch znaleckého dokazovania, ktorému bol M. I. podrobený s výsledkom, že je schopný správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať podstatné časti prežitých udalostí, nepodstatné detaily môže reprodukovať nepresne, čo je spôsobené podpriemernou úrovňou pamäťových schopností. Určité nepresnosti vo výpovedi pripustil aj sám obžalovaný M. I., pričom poukázal na odstup času a tiež na počet lúpeží, ktorých sa v minulosti dopustil (okrem prejednaných lúpeží bol právoplatne odsúdený v ďalších troch konaniach na Okresnom súde Ružomberok, Liptovský Mikuláš a Žilina, vždy za trestný čin lúpeže).

Vo vzťahu k dôveryhodnosti výpovedí oboch obžalovaných je potrebné poukázať na hodnotenie osobnostných črt oboch obžalovaných, ktoré vyplynuli z psychologických znaleckých posudkov - u M. T. znalec poukázal na to, že má sklony k páchaniu trestnej činnosti, jeho osobnosť je abnormne štruktúrovaná so sklonom k disocálnemu správaniu, s tendenciou reagovať úzkostne a nechať sa ovplyvniť druhými osobami, nemá dostatočné morálne zábrany, bol závislý na svojom očímovi (T. C.) a matkinom bratovi (obžalovaný B. P.). Naproti tomu medzi osobnostné črty obžalovaného B. O., na ktoré poukázala znalkyňa z odboru psychológie patrí snaha byť dominantný, chce manipulovať s druhými, sám je pritom veľmi slabo manipulovateľný a málo podrobný, ťažšie sa podrobuje autorite, vedeniu iných osôb, najradšej o sebe rozhoduje sám. Práve uvedené charakteristiky povahy obžalovaného B. O. sa dopĺňali s povahovými črtami obžalovaného M. T., ktorý je skôr podriadivý a podporujú jeho výpoveď v tej časti, podľa ktorej iniciátorom trestnej činnosti bol práve obžalovaný P., ktorý ho na túto činnosť prehováral a ktorý už v tom čase veľmi dobre vedel, že M. I. nemá značné zábrany prekročiť spoločenské normy, má sklony páchať trestnú činnosť, je ľahko ovplyvniteľný druhými ľuďmi a práve on patril medzi osoby (matkin brat), na ktorých bol M. I. z hľadiska udržiavania sociálnych vzťahov závislý,

čo nepochybne využil vo svoj prospech obžalovaný B. P. s poukazom na jeho schopnosť manipulovať so situáciou a osobami, s ktorými je v kontakte podľa vlastných predpokladov a potrieb.

Ani obrana obžalovaného B. P. a spočívajúca v tom, že v rozhodnom čase bol zamestnaný, teda chýba zištný motív páchania majetkovej trestnej činnosti neobstoí, pretože do 7.5.2013 bol evidovaný ako SZČO, teda obaja obžalovaní boli zamestnaní v lese (vyplýva to aj z výpovedí rodinných príslušníkov oboch obžalovaných), čo len poukazuje na hĺbku a intenzitu ich vzájomných vzťahov, a následne vykonával najmä sezónnu pracovnú činnosť. Veľmi zaujímavým je v kontexte výkonu pracovnej činnosti obžalovaného B. O. aj načasovanie lúpeží a výber miesta činu, resp. prepojenie medzi nimi a jeho osobou, pretože pri každom išlo o miesto, kde predtým buď pracovne pôsobil a len krátko predtým z neho odišiel a osoby, ktoré poznal buď popri svojej pracovnej činnosti alebo cez iných známych, konkrétne 20.9.2013 lúpež v hoteli Sojka, Malatíny zisťovanie informácií cez T. a jeho vtedajšiu priateľku E. W., ktorá v tom čase už na recepcii nepracovala, 23.12.2014 lúpež u Z. U., M., v obci, kde v minulosti býval a informácie zisťoval aj od T. 6.12.2014 lúpež u V. Z., L., pričom s B. Z. pracoval na družstve v L., kde ukončil činnosť 31.10.2014, 3.10.2012 lúpež u V. V., E., kde chodieval k jej susedovi K., 29.4.2015 lúpež u Z., L. E., odkiaľ pochádzala T. priateľka U., resp. pásol v blízkosti a 18.4.2015 lúpež u B. M., Z. M., kde podľa T. pásol predtým dobytok, sám obžalovaný vypovedal, že pásol v Ludrovej, Liptovskej Štiavnici, Vyšnom a Nižnom Matejkove. Z toho je zrejmé, že pomery na miestach činu mu boli oveľa známejšie než M. T.. Vyššie uvedené okolnosti sú rozhodne v súlade s tvrdeniami spoluobžalovaného M. T., o tom, že B. P. vedel, kde, ako a prečo pôjde spáchať trestnú činnosť („tieto nápady na lúpeže boli stále rovnaké, B. už mal zistené, že budú mať peniaze, že žijú sami“).

Z vyššie uvedených dôvodov a v kontexte so závermi znaleckého posudku z odboru psychológie, podľa ktorého psychologická špecifická vierohodnosť obžalovaného B. O. je znížená a oslabená v dôsledku osobnostnej štruktúry obžalovaného, súd obhajobe obžalovaného neuveril a vyhodnotil ju ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

V zásade možno konštatovať, že výpoveď spoluobžalovaného M. T. je najdôležitejším priamym dôkazom, ktorý usvedčuje obžalovaného B. O. zo spáchanej trestnej činnosti a nie je dôvod, aby jej súd neveril s poukazom na vyššie uvedené dôvody, na skutočnosť, že táto výpoveď je jasná, detailná, presvedčivá a logická z hľadiska popísania jednotlivých mechanizmov páchania trestnej činnosti a z hľadiska časových postupností spáchania všetkých šiestich čiastkových útokov, ale aj s poukazom na to, že pri ustálení skutkového stavu súd vychádzal nielen z výpovede M. I. prihládajúc pritom aj na ostatné dôkazy, ktorými bola táto výpoveď verifikovaná a do kontextu, ktorých aj logicky zapadá.

K čiastkovému útoku skutku pod bodom 1. zo dňa 20.9.2013 (rezort Sojka), mal súd okrem výpovede obžalovaného M. T., preukázanú trestnú činnosť najmä výpoveďou poškodeného B. C., strážnika rezortu, ktorý detailne vypovedal o tom, ako ho za tmy pri obhliadke chát prepadli dvaja maskovaní páchatelia, muži v tmavom oblečení, s kuklami na hlavách a rukaviciach, ktorí ho zrazili na zem, zviazali, žiadali od neho kľúče od recepcie, následne ho ponechali zviazaného v kríkoch a odišli smerom na recepciu. O okolnostiach prepadnutia a zviazania, o ktorých sa dozvedel od B. C., vypovedal aj poškodený W. Z., vlastník tohto rezortu. Títo dvaja svedkovia boli očitými svedkami následku, ktorý obaja páchatelia spôsobili - vlámania sa do priestorov recepcie s úmyslom odcudzenia finančnej hotovosti, čo sa im aj podarilo a so sebou si vzali dva trezory s finančnou hotovosťou vo výške 8 300,- Eur a osobnými dokladmi. Následok konania obžalovaných bol zadokumentovaný do zápisnice o obhliadke miesta činu, ktorá bola uskutočnená bezprostredne po spáchanom skutku a v priebehu prípravného konania bola výpoveď obvineného M. T. podrobená aj previerke výpovede na mieste činu. Oba úkony boli zdokumentované aj fotograficky. Na základe uvedených dôkazov bola verifikovaná a preverená aj výpoveď M. T. o priebehu lúpeže a účasti obžalovaného B. O. na jej spáchaní. Z výpovede svedkyne N. W. vyplýva, že obžalovaný I. u nej zisťoval informácie ohľadne zvykov strážnika zo Sojky v čase, keď už pracovala inde. Účasť na lúpeži jej nepotvrdil a krátko na to sa rozišli. Výpovedí svedkov M. U., O. I., T. J. a N. B. však jednoznačne usvedčujú zo spáchania tohto skutku nielen M. T., ale aj obžalovaného B. O. Svedkyňa U. potvrdila, že od T. sa dozvedela o tom, že pri tej lúpeži bol s P. om, konkrétne sa čítala až z papierov, ktoré I. doniesol domov. Od nej sa sprostredkované tejto lúpeži dozvedela C. L., ale k účasti páchatel'ov sa vyjadrila nepresne (M. I., nejaký V., B., nejaký V. R.). Svedok O. I. získal vedomosť o tejto lúpeži priamo od obžalovaného O. ktorý mu niekedy v roku 2013 povedal, že mali kamošku, ktorá robila v rezorte Sojka v Malatínach, od tejto mali mať informácie, ako sa pohybuje vrátnik a kde je umiestnený trezor. B. P. mu povedal, že urobil lúpež v Sojke a to tak, že niekde v kriakoch čakali na to, kedy pôjde na obchôdzku nočný vrátnik. Povedal mu, že vedeli, kde majú ísť. Išli do Sojky, kde vykopli dvere, kde je trezor a zobrali peniaze, Svedok T. J. vypovedal, že I. mu spomenul, že Sojku spravil s B. O., nabehli tam, zbili a zviazali toho, čo tam robil, dostali sa dnu, odkiaľ vzali peniaze, najmenej 7 000,-

Eur. Taktiež jeho sestra, N. B. potvrdila, že I. s P. om mali urobiť tú Sojku, vzali odtiaľ peniaze, M. často spomínal O. ohľadne Sojky. Spôsobená škoda odcudzením finančnej hotovosti vo výške 8 300,- Eur, trezorov v hodnote spolu 300,- Eur a poškodením zariadenia 120,- Eur, spolu vo výške 8 720,- Eur bola preukázaná výpoveďou poškodeného G. Z. a odbornými vyjadreniami k hodnote odcudzených trezorov a nákladov na opravu poškodených dverí.

Vo vzťahu k čiastkovému útoku skutku pod bodom 2. zo dňa 23.12.2014 (lúpež u Z. U.), mal súd okrem usvedčujúcej výpovede spoluobžalovaného M. T., trestnú činnosť obžalovaného preukázanú ďalším priamym dôkazom, a to výpoveďou poškodenej Z. U. a výsledkami rekognície, ktorá bola s ňou uskutočnená 3 mesiace po lúpeži. Poškodená pri svojej výpovedi detailne popísala správanie páchatel'a. Rekognícia bola vykonaná v súlade s pravidlami, ktoré sa pri vykonaní tohto úkonu majú dodržať tak, aby podmienky čo najviac zodpovedali podmienkam činu (maskovanie, chôdza, približne rovnaký vzrast figurantov, účasť nezúčastnenej osoby), pri nej z piatich figurantov poškodená opoznala práve obžalovaného B. O., pričom istotu, s ktorou ho označila za páchatel'a vyhodnotila na 90 % podľa hlasu a postavy. Vzhľadom na splnenie všetkých podmienok pri rekognícii a jej uskutočnenie v relatívne krátkom časovom odstupe po skutku, jej výsledky možno považovať za objektívne a hodnoverné. Znaleckému psychologickému skúmaniu bola podrobená aj osobnosť poškodenej Z. U. so záverom, že jej výpoveď možno považovať za vierohodnú. Čo sa týka jej výpovede v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, Z. U. rezolútne odmietala vinu obžalovaného B. O. (doslova sa vyjadrila, že je jej ľúto, že je tam ten P.) a tvrdila, že pri rekognícii opoznala M. T., o ktorom si bola istá, že ju prepadol v jej rodinnom dome. Tento rozpor v jej výpovediach sa javil byť ako dôsledok plynutia času od skutku a od rekognície v prípravnom konaní, avšak v kontexte s výpoveďou svedkyne N. Q., sestry obžalovaného na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že úsudok Z. U. pri tomto tvrdení bol ovplyvnený tým, čo sa rozprávalo po dedine, ale aj pôsobením miestneho farára, od ktorého si rodinní príslušníci obžalovaného pýtali potvrdenie o správaní sa obžalovaného v mieste bydliska, ktoré im odmietol vydať, ale vyjadril sa, že s poškodenou Z. U. sa porozpráva. Z tohto dôvodu tieto jej navzájom si odporujúce tvrdenia poškodenej, že ju olúpil len a výlučne M. I., o ktorom zmätočne uvádzala, že ho opoznala pri rekognícii a odmietala vinu B. O. nemožno považovať za smerodajné. Práve naopak, tvrdenie, ktorým sa snažila vyvrátiť výsledky objektívnej rekognície a vylúčiť vinu obžalovaného B. O. možno označiť za ovplyvnené rodinou obžalovaného prostredníctvom miestneho kňaza a tým, čo sa rozprávalo medzi ľuďmi v obci. Čo sa týka obžalovaným namietanej skutočnosti, že obžalovaný I. pokiaľ, by dával pozor pri tejto lúpeži vonku, musel by poškodenú stretnúť alebo vidieť, keď utekala z domu, poškodená na otázky súdu vysvetlila aj na fotodokumentácii z obhliadky ukázala, akým smerom sa pohybovala po tom, čo sa jej podarilo oslobodiť nohy z lepiacej pásky a ujsť z domu a z týchto vysvetlení vyplýva, že ku susedom šla priamo cez dvor, pričom hlavná cesta sa nachádza vpravo od jej domu, kam nešla a kde podľa výpovede obžalovaného T. mal tento čakať a hliadkovať. Z toho je zrejmé, že preto poškodenú v tme nezaregistroval a už vôbec sa nemohli stretnúť, keďže nehliadkoval pri vchode do domu, ale v podstate na ceste, ktorá sa nachádzala iným smerom, než utekala poškodená. Z ďalších vykonaných dôkazov vedomosť o tejto lúpeži vo svojich výpovediach potvrdili aj M. U., ktorá vedela o lúpeži u U. od T. že tam bol s O.. Svedkyňa N. B. potvrdila, že I. pred ňou doslovne povedal, že bol s B. O. pri U. v M., čo tam robili, nevedela. Z výpovede svedka O. I. síce vyplýva, že v decembri 2014 ho M. I. v noci oslovil, že potrebuje odvoz z rázcestia Nižné a Vyšné Malatíny, nie je však preukázané, či to bolo práve vtedy, keď došlo k lúpeži u Z. U.. C. L. sa dozvedela klebety v obchode, pýtala sa M., či prepadli U., ktorá jej potvrdila, že M. jej len päšťou vrazil a B. ju doriadil, čo však nezodpovedá reálne preukázanému fakt, že obžalovaný B. P. bol opoznaný ako páchatel', ktorý v dome Z. U. prepadol a spôsobil jej ťažkú ujmu na zdraví. Zranenia, ktoré poškodená Z. U. konaním obžalovaného B. P. a utrpela, ako aj doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života v ich dôsledku po dobu najmenej 8 týždňov, boli spoľahlivo preukázané lekárskymi správami a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva. Spôsobená škoda odcudzením finančnej hotovosti vo výške najmenej 350,- Eur, šperkov v hodnote spolu 437,94 eura a poškodením dverí 89,- Eur, bola preukázaná výpoveďou poškodenej Z. U. a znaleckým posudkom k hodnote odcudzených šperkov a nákladov na opravu poškodených dverí. Vo vzťahu k čiastkovému útoku skutku pod bodom 3. zo dňa 6.12.2014 (lúpež u V. Z.), okrem usvedčujúcej výpovede spoluobžalovaného M. T., o účasti dvoch páchatel'ov na lúpežnom prepadaní vypovedá aj samotná poškodená V. Z., ktorá detailne popísala konanie obžalovaných, po tom, čo vošli do domu a zobudili ju, pýtali od nej peniaze, rozhadzovali veci a keď sa bránila, opakovane ju sotili na zem. Vyjadrila sa, že by ich nevedela spoznať, teda s ňou nebolo možné vykonať rekogníciu, avšak páchatel'ov popísala výškou ako ona, približne do 170 cm, strednej postavy, ani chudých, ani tučných. Z psychologického znaleckého posudku vyplýva, že poškodená bola schopná prežívať udalosti správne vnímať, uchovávať v pamäti a správne ich reprodukovať, aj napriek výraznému časovému odstupe

niekoľkých rokov, sklony ku konfabuláciám ani prejavy sugestivity sa znaleckým vyšetrením nepotvrdili. V zhode s jej výpoveďou je aj výpoveď syna B. Z., ktorý sa o okolnostiach skutku dozvedel od matky a na miesto činu sa dostavil bezprostredne po lúpeži. Skutočnosť, že obžalovaný B. P. poznal pomery rodiny Z. vyplýva aj z výpovede B. Z., s ktorým predtým spolupracoval. Z hľadiska usvedčenia však túto časť výpovede svedka nemožno považovať za smerodajnú, pretože je zrejmé, že jeho hodnotiace úsudky, že páchatelom tohto skutku mal byť B. P. plynuli z listín z trestného konania, nie z toho, čo videl a zažil alebo sa dozvedel od iného svedka. Skutočnosť, že okrem M. T. bol druhým páchatelom skutku aj obžalovaný B. P. však potvrdil svojou výpoveďou svedok T. J. tak, že I. mu v súvislosti s B. O. hovoril o L.. Svedkyňa M. U. sa o tejto lúpeži dozvedela až od policajtov. Následky konania obžalovaných boli zadokumentované do zápisnice o obhliadke miesta činu, ktorá bola uskutočnená bezprostredne po spáchanom skutku a zdokumentovaná aj fotograficky. Zranenia, ktoré poškodená V. Z. konaním obžalovaných utrpela, ako aj doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života v ich dôsledku po dobu najmenej 5 týždňov, boli spoľahlivo preukázané lekárskymi správami a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva. Spôsobená škoda odcudzením finančnej hotovosti V. Z. vo výške 900,- Eur, B. Z. vo výške 300,- Eur, náušnic v hodnote spolu 199,73 eura, bola preukázaná výpoveďou poškodených a znaleckým posudkom k hodnote odcudzených šperkov.

K pokračovaciemu útoku skutku pod bodom 4. dňa 3.10.2012 (lúpež u V. V.) okrem výpovede spoluobžalovaného M. T., poškodená síce svojou výpoveďou usvedčuje len jedného páchatela, ktorý bol v dome pri nej, avšak z jej výpovede vyplýva, že tento páchatel sa pred ňou preriekol, že nie je sám, pričom cez obývačkové okno aj podával jej mobil svojmu spolupáchatelovi, čo jednoznačne napovedá účasti druhého páchatela na skutku a rozdeleniu svojich úloh presne tým spôsobom, aký vyplýva z výpovede obžalovaného I.a, teda, že dával pozor na ulici a mal obžalovaného B. O. ktorý bol vo vnútri domu, varovať vrhodením skaly do okna, zatiaľ čo tento raboval dnu v dome. Na uvedené výpovede nadväzuje aj výpoveď svedka N. K., ktorý potvrdil, že v čase lúpeže bol bezprostredným susedom poškodenej V. V., ktorá sa mu zdôverila so skutkovými okolnosťami, za ktorých došlo k lúpeži, že ju prepadli dvaja muži, ako aj to, že pozná B. O., ktorý za ním nepravidelne domov prišiel, teda mal dobrú vedomosť o miestnych pomeroch, o tom, že poškodená v dome žije sama, aký je k domu prístup. M. T. tento svedok nepoznal. Neoprávnené použitie platobnej karty poškodenej, ktorú obžalovaní získali lúpežou u V. V. a následne použili za účelom výberu hotovosti vo výške 460,- Eur dňa 4.10.2012, ako aj neúspešné pokusy o výber 2 220,- Eur, 500,- Eur a 150,- Eur, spolu 2 870,- Eur, bolo okrem výpovede obžalovaného T. a poškodenej, preukázané aj prečítanými správami z Z., Q. a A. A., Q. Výpoveď poškodenej bola podrobená psychologickému znaleckému skúmaniu s výsledkom, že poškodená bola schopná prežívané udalosti správne vnímať, uchovávať v pamäti a správne ich reprodukovat', aj napriek výraznému časovému odstupu niekoľkých rokov, sklony ku konfabuláciám ani prejavy sugestivity sa znaleckým vyšetrením nepotvrdili. Z týchto dôvodov jej výpoveď súd považuje za hodnovernú. Následok konania obžalovaného bol zadokumentovaný do zápisnice o obhliadke miesta činu, ktorá bola uskutočnená bezprostredne po spáchanom skutku a zdokumentovaná aj fotograficky. Zranenia, ktoré poškodená V. V. konaním obžalovaného B. O. utrpela, ako aj doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života v ich dôsledku po dobu najmenej 10 dní, boli spoľahlivo preukázané lekárskymi správami a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva. Spôsobená škoda odcudzením finančnej hotovosti z peňaženky 20,- Eur, odcudzením vecí vo výške 100,- Eur, bola preukázaná výpoveďou poškodenej a odborným vyjadrením k hodnote predmetov.

K pokračovaciemu útoku skutku pod bodom 5. dňa 29.4.2015 (lúpež u Z.) v obci L. E., okrem výpovede spoluobžalovaného T. o spôsobe spáchania tejto lúpeže vypovedali poškodení U. V. a E. V.. Skutočnosť, že by mohla byť v tejto lúpeži zainteresovaná žena a touto mohla byť M. U., ako na to poukazoval obžalovaný B. P. vylúčila priamo poškodená U. V., podľa ktorej táto domnienka vychádzala len z toho, že druhý páchatel nemal uviesť nič, nemal hovoriť a z toho dôvodu mohli poškodení nadobudnúť taký pocit alebo dojem, že mohlo ísť o ženu. Takáto okolnosť je však vylúčená aj výpoveďou E. a V., ktorý vypovedal ihneď po skutku ešte dňa 29.4.2015 (v neskoršom konaní nemohla byť jeho výpoveď opakovaná pre nepriaznivý zdravotný stav poškodeného) a jednoznačne označil oboch páchatelov ako osoby mužského pohlavia. Výpoveď poškodeného vzhľadom na jej bezprostredné podanie považoval súd za hodnovernú. Výpoveď poškodenej bola podrobená psychologickému skúmaniu, ktoré potvrdilo, že je schopná prežívané udalosti správne vnímať, uchovávať v pamäti a správne ich reprodukovat' a aj napriek výraznému časovému odstupu niekoľkých rokov vypovedala len to, čo prežila. Sklony ku konfabuláciám ani prejavy sugestivity sa u nej nepotvrdili. K traumatizácii U. V. došlo pritom až do takej závažnej miery, že sa od prepady liečila na psychologickú ambulanciu z dôvodu výrazného diskomfortu po prepade a uviazania spolu s manželom v domácom prostredí, bola jej diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha. Svedkyňa M. M., dcéra poškodených vypovedala, že jej rodičia U.

V. a E. V. boli týždeň po tom, ako švager B. M., prepadnutí takým istým spôsobom a konanie páchatel'ov popisala zhodne s výpoveďou svojich rodičov, od ktorých sa skutkové okolnosti dozvedela. Zo svedkov potvrdili vedomosť o účasti obžalovaného B. O. na tomto skutku M. U. a O. I.. U. vypovedala, že z lúpeže v L. E. mal I. peniaze, o zlato rozprával až neskôr, keď si vypil, chválil sa, že tam s ním bol P.. I. ju donútil, aby ho išla predať kamarátke M. K., ktorá zlato ponúkla M. V.. Ten ho odmietol, keď sa dozvedel, že ide o kradnuté šperky. K. ich vrátila U. a tá T. Svedok O. I. mal vedomosť o tomto lúpežnom prepadnutí od M. U., ona alebo M. mu povedali, že na lúpeži bol I. spolu s B. O.. Dnu mal ísť najprv M., ktorý mal ujska hodiť na zem, poviazať a potom mal ísť dnu do domu aj P., kde následne spolu prehľadali celý dom a odcudzili finančnú hotovosť. Tip na starých ľudí mala dať T. práve U.. Svedkyňa N. B. sa o tejto lúpeži dozvedela od M. U., bližšie okolnosti neuviedla. Svedkyňa K. tvrdila, že zlato malo pochádzať od U. babky, avšak jej tvrdenia vyvrátil svedok V., ktorému K. povedala, že zlato pochádza z trestnej činnosti T. preto ho odmietol. Z ich výpovedí však nevyplýva nič bližšie k predmetnej lúpeži. Čo sa týka vzťahov medzi V. a rodinou U., tieto vylúčila aj svedkyňa M. U., ale aj priamo poškodená U. V., ktorá uviedla, že M. U. nepozná, rodinu U. pozná len z videnia, nikdy sa nenavštevovali, nikdy neboli u nich doma, ani im žiadne peniaze nepožičiavala, tvrdenie, svedkyne U. potvrdila aj poškodená V. a súd nevidí dôvod, prečo by U. V. mala o týchto okolnostiach klamať alebo nejaké okolnosti zamlčať. Spôsob vstupu do obydlija, jeho stav po lúpeži, ako aj jeho príľahlého okolia bol zadokumentovaný do zápisnice o obhliadke miesta činu, ktorá bola uskutočnená ihneď po spáchanom skutku, zdokumentovaná aj fotograficky a z nej vyplýva, že obžalovaní sa do domu dostali pomocou kľúča zámku z vnútornej strany dverí, po tom, čo rozbili sklenenú výplň dverí. Zranenia, ktoré poškodení utrpeli konaním obžalovaného B. O., ako aj doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života v ich dôsledku po dobu najmenej 10 dní u U. V. a po dobu najmenej 5 dní u N. V., boli spoľahlivo preukázané lekárskymi správami a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva. Spôsobená škoda odcudzením finančnej hotovosti 5 200,- Eur, poškodením sklenených výplní vo výške 9,37 eura a odcudzením šperkov v hodnote 739,70 eura, bola preukázaná výpoveďou poškodených a odborným vyjadrením k hodnote predmetov.

K pokračovaciemu útoku skutku pod bodom 6. dňa 18.4.2015 (lúpež u nebohého B. M. v obci Z. M. okrem výpovede spoluobžalovaného M. T. usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku aj výpoveď poškodeného B. M. ktorý vypovedal o spôsobe vykonania lúpeže, o počte páchatel'ov, ako o dvoch mužoch, ktorí po tom, čo sa vrátili k nemu do domu, jeden z nich ho sekáčom zrazil na zem, pýtali od neho peniaze a následne ich aj hľadali v izbách domu, čomu zodpovedajú rozhádzané veci. Stav obydlija po lúpeži bol zadokumentovaný do zápisnice o obhliadke miesta činu, ktorá bola uskutočnená nasledujúci deň po spáchanom skutku, zdokumentovaná aj fotograficky a z nej nevyplývajú žiadne viditeľné stopy po násilí, či poškodenia zámkov. Čiastočne sa k tomuto mohla vyjadriť aj svedkyňa M., ktorej bezprostredne po skutku poškodený B. M. popísal páchatel'ov ako mužov priemernej postavy, jeden vyšší a chudší, druhý nižší, s tým, že určite mali liptovský prízvuk. K okolnostiam skutku vypovedal aj syn poškodeného T. M., ktorý sa o nich dozvedel od otca. Vzhľadom na to, že výsluch poškodeného bol uskutočnený dňa 21.4.2015, krátko po skutku, súd ho považuje za hodnoverné opísanie skutkových okolností. Keďže poškodený dňa 24.9.2015 zomrel, nebolo možné tento výsluch opakovať. Zranenia, ktoré poškodený B. M. konaním obžalovaného B. P.a utrpel, ako aj doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života v ich dôsledku po dobu najmenej 4 mesiace, boli spoľahlivo preukázané lekárskymi správami a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva. Spôsobená škoda odcudzením finančnej hotovosti 520,- Eur a odcudzením vecí vo výške 104,34 eura, bola preukázaná výpoveďou poškodeného a odborným vyjadrením k hodnote predmetov.

Výpovede svedkov E. O. M. O. N. Q. a N. P.ovej súd zhodnotil ako tendenčné, so snahou napomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti, jednak ich výpovede neobsahujú také skutočnosti, ktoré by mohli založiť reálne podozrenia o prítomnosti obžalovaného na miestach činu a tiež sa vyjadrili len k povahe vzťahu medzi oboma obžalovanými, ktorý vyplýva z rodinných väzieb a je zrejmé, že ich rodinné vzťahy sa narušili, keď začala byť odkrývaná trestná činnosť spáchaná oboma obžalovanými. Z ich výpovedí je zrejmé, že od istého času je M. I. „čiernou ovcou“ rodiny a najmä po tom, ako začal vypovedať proti svojmu strýkovi s ním prerušili kontakt (čo potvrdil aj M. I. v jednej zo svojich výpovedí, že vďaka jeho ochote vypovedať a označiť aj svojho spolupáchatel'a s ním rodinní príslušníci neudržiavajú kontakt).

Na základe vykonaného dokazovania mal súd dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že osobami, ktoré v dňoch 3.10.2012, 20.9.2013, 6.12.2014, 23.12.2014, 18.4.2015 a 29.4.2015, po predchádzajúcej spoločnej dohode, s motívom získania majetkového prospechu spôsobom opísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku najprv neoprávnene vnikli do obydlija jednotlivých poškodených, následne za použitia násillia a hrozby ďalšieho násillia, aj hrozby zabitia, tieto osoby vyššieho veku

znehynili úderom rôznym predmetom a následným zviazaním a žiadali od nich finančnú hotovosť, resp. iné hodnotné veci (šperky, platobnú kartu), za týmto účelom prehľadali ich obydliá a svojím konaním spôsobili väčšiu škodu, zranenia a v prípade dvoch poškodených ťažkú ujmu na zdraví, boli práve obžalovaný B. P. a právoplatne odsúdený M. I..“

Argumentácia okresného súdu je výstižná, presvedčivá a dostatočne odôvodňuje spáchanie skutku obžalovaným.

Z analýzy odôvodnenia odvolania obžalovaného a jeho obhajcu vyplýva, že v podstate obžalovaný len opakuje, prípadne čiastočne modifikuje svoju obhajobu použitú v trestnom konaní. Odvolací súd však rovnako ako súd prvého stupňa po dôkladnom preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k právnomu záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, sa stal, napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty stíhaných trestných činov a dopustil sa ich obžalovaný. Aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaného usvedčuje z jeho spáchania najmä výpoveď spoluobžalovaného M. T. v kontexte s výpoveďami poškodených a s dôkazmi, ktoré súd prvého stupňa popísal vo svojom odôvodnení. Svoje úvahy súd prvého stupňa teda správne založil predovšetkým na vyššie uvedených usvedčujúcich dôkazoch, ktoré boli potvrdené a podporené ďalšími vykonanými dôkazmi. Všetky vykonané dôkazy a okolnosti z nich vyplývajúce vo svojom súhrne (na ktoré poukázal prvostupňový súd) odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané a vyvracajú obranu obžalovaného produkovanú v priebehu celého trestného konania. Z analýzy odôvodnenia odvolania obžalovaného vyplýva, že v podstate obžalovaný prostredníctvom obhajcu len opakuje svoju obhajobu použitú v trestnom konaní.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

V predmetnej mase dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného z predmetného skutku, neboli zistené také nedostatky, ktoré by spochybňovali ich hodnovernosť do takej miery, aby umožňovali aplikáciu procesného pravidla in dubio pro reo (ktoré vychádza z ústavnej zásady prezumpcie nevinny) a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby preto, že by nebolo dokázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa názoru krajského súdu v prejednávanej trestnej veci obžalovaného B. P. a nie je dôvod na aplikáciu zásady „in dubio pro reo“ tak, ako to navrhuje obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania vyhotovených jeho obhajcom.

Pri absencii odvolacích námietok obžalovaného proti výroku o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, odvolací súd vykonal všeobecný prieskum uloženého trestu obžalovanému z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenia hmotného práva rozhodujúce v okolnostiach prípadu pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému B. O. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu, ktorý obžalovanému v konečnom dôsledku uložil.

Obžalovaný B. P. svoju vlastne bližšie nešpecifikovanú výhradu k uloženému trestu vyslovil tým, že sa necíti byť vinný zo skutku, z ktorého ho uznal za vinného súd prvého stupňa. Jeho argumentáciu, smerujúcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o vine, odvolací súd neuznal a logicky potom nemohol považovať za dôvodné jeho odvolanie proti výroku o treste, ktoré podľa názoru krajského súdu obsahuje jeho prehlásenie v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 30.3.2020 (č.l. 2012 súdneho spisu).

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprímerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný

trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia absencie poľahčujúcich okolností a zistenia jednej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a správnej aplikácie ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov považuje odvolací súd za zákonný, primeraný a spravodlivý. Tento zákonný stav neboli odvolacie argumenty obžalovaného spôsobilé zvrátiť v rámci odvolacieho konania.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj výrokom napadnutého rozsudku, ktorým súd obžalovaného podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, a nezistil žiadne pochybenie okresného súdu. Obžalovaný B. P. bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin.

Odvolací súd preskúmal aj správnosť výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa o uložení ochranného dohľadu a zistil, že aj tento výrok zodpovedá stavu veci a zákonu pri správnej aplikácii ustanovení § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák.

Rovnako preskúmal nadriadený súd aj správnosť výroku rozsudku okresného súdu o náhrade škody a rovnako zistil, že aj tento výrok zodpovedá stavu veci a zákonu a ustanoveniu § 288 ods. 1 Tr. por.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj v súdnom konaní trestnom neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktoré v okolnostiach konkrétneho prípadu súvisia s uloženými druhmi a výmerami trestov.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného B. O. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.